

## Piterm de Teos

Pandelís Bukalas

Devia cantar molt l'amor  
com es fonen els cossos quan s'ajunten  
com es tornen orfes en la separació  
mitjos sense sense sentit i sense símbol  
i com trontolla el cor quan el desig hi bufa.

I el vi de la colla,  
com el cor s'amorosia mentre el tastava,  
això també devia honrar-ho  
amb els seus ritmes i els seus mots.

Si no, d'Anacreont  
com podia ser conciudadà i contemporani?

I potser també va parlar de la guerra,  
per renegar-ne  
o per encoratjar la seva ciutat  
amb entusiasme.

I potser els seus mots es van tornar comuns, estimats,  
i els mestres els llegien als alumnes  
com a exemples  
i els companys els cantaven a les festes.

I, ah, sí, ell també devia creure  
mentre cantava i el cantaven

que ja era seu el temps futur  
que el tenia conquerit  
com un escrit damunt d'una roca irrompible  
que no l'esborra res.

Res no n'ha quedat.

Només el nom.

I un vers, orfe,  
dels molts que devia escriure,  
pobre.

Aquest vers, no l'he anat a buscar mai  
per estar-ne segur.

Que quedi lliure la imaginació, que suposi,  
per exemple, que l'artista va cremar els seus mots  
i va deixar una tomba magra, mínima.

Fins i tot cinc paraules, devia voler dir,  
fins i tot cinc paraules són feixugues i no tenen preu  
si tenen el sentit d'un cor sagnant  
i n'hi ha prou per narrar una persona.

Totes les altres  
van existir perquè existissin sols les cinc.

Amor. Temps. Els teus ulls

.....

Autors diversos. *La búsqueda del Sur*. Barcelona: Animal Sospechoso Editor, 2016  
Traduït per Pau Sabaté